

Sapatin Vartija

Syys-Lokakuu 2015

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattaman
kaikessa maailmassa, todjstukseksi
kaikille kansalle..."*

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen**

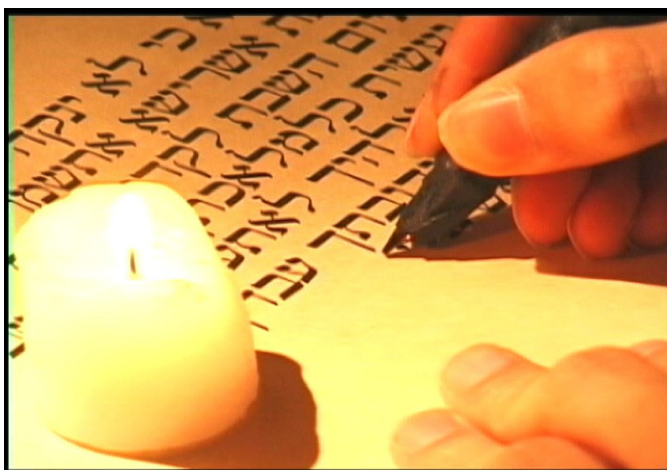
Lähetysyhdistys r.y.

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

Kansikuvat, etukansi: Tallinnasta, Virosta
takakansi: veneretki järvellä, kesäjuhlat Ruotsissa

Opetus- ja parannustyö käsikädessä

»Hän lähetti heidät saarnaamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.»

Kun Kristus lähetti kaksitoista opetuslastaan heidän ensimmäiselle lähetysmatkalleen, Hän sanoi heille: »Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.» Matt. 10:7, 8.

Myöhemmin lähettämälleen seitsemällekympinelle Hän sanoi: »Ja mihin kaupunkiin te tulettekin ... parantakaa sairaita siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'» Luuk. 10:8, 9. Kristuksen läsnäolon voima seurasi heitä, »ja ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: 'Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.» Luuk. 10:17.

Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen jatkui sama työ. Hänen oman toimintansa aikana sattuneet tapaukset toistuivat. »Myös kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.»4) Apt. 5:16.

»Mutta opetuslapset lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kansansa.» Mark. 16:20. »Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui . . . Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois ... ja moni halvattu ja rampa parani. Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.» Apt. 8:5, 8.

Opetuslasten toiminta

Luukas, evankeliumin kirjoittaja, oli lähetyslääkäri. Raamatussa häntä kutsutaan »rakkaaksi lääkäriksi». Kol. 4:14. Apostoli Paavali kuuli mainittavan häntä eteväksi lääkäriksi ja etsi hänet aavistaen Jumalan uskoneen hänelle erikoisen tehtävän. Paavalin onnistui saada hänet apulaisekseen, ja jonkin aikaa Luukas seurasi häntä hänen matkoillaan seudulta seudulle. Mutta jonkin ajan kuluttua Paavali jätti Luukkaan Makedonian Filippiin. Täällä Luukas toimi useita vuosia sekä lääkärinä että evankeliumin opettajana. Lääkärinä työskennellessään hän palveli sairaita ja rukoili Jumalan parantavaa voimaa kärsivien ylle. Siten aukeni tie evankeliumin sanomalle. Toimiessaan menestyksellisesti lääkärinä Luukkaalle tarjoutui usein tilaisuus puhua

Kristuksesta pakanoille. Jumalan suunnitelmiin kuuluu, että me työskentelimme niinkuin opetuslapset työskentelivät. Lääkintätyö liittyy läheisesti evankeliseen julistustyöhön. Evankeliumityössä ei opetus- ja parannustyötä saa koskaan erottaa toisistaan. Opetuslasten työnä oli levittää tietoa evankeliumista. Heidän tehtäväkseen oli uskottu julistaa koko maailmalle niitä hyviä uutisia, joita Kristus oli tuonut ihmisille. Tätä työtä he suorittivat oman aikansa ihmisten keskuudessa. Yhden ainoan sukupolven aikana evankeliumi tuli viedyksi kaikille kansoille taivaan alla.

Evankeliumin julistaminen on se tehtävä, minkä Jumala on uskonut niille, jotka kantavat Hänen nimeään. Evankeliumi on ainoa vastamyrkky maan päällä vallitsevalle synnille ja kurjuudelle. Niiden ensimmäisenä tehtävänä, jotka jo tuntevat Jumalan armon parantavan voiman, on viedä se tiedoksi koko ihmiskunnalle.

Evankeliumin tarve

Kun Kristus lähetti opetuslapsensa julistamaan evankeliumin sanomaa, oli usko Jumalaan ja Hänen Sanaansa miltei tyystin kadonnut maailmasta. Juutalaistenkin keskuudessa, jotka väittivät tuntevansa Jehovan, olivat perimätiedot ja ihmisten laatimat opit syrjäyttäneet Jumalan Sanan. Itsekäs kunnianhimo, kerskailunhalu ja voitonhimo veivät kokonaan ihmisten ajatukset. Kun kunnioitus Jumalaa kohtaan katosi, katosi myös sääli ihmisiä kohtaan. Itsekkyys oli vallitsevana vaikuttimena, ja Saatana sai toteutetuksi tahtonsa ihmiskunnan saattamiseksi kurjuuteen ja rappiolle. Saatanalliset voimat saivat ihmiset valtaansa. Ihmisten ruumis, jonka Jumala oli luonut asunnoksensa, muuttui nyt saastaisten henkien tyyssijaksi. Ilmeni yliluonnollisia voimia, jotka kiihdyttivät ihmisten mielen, hermot ja kaikki elimet tyydyttämään mitä alhaisimpia himoja. Ihmisten kasvoihinkin painoi vihollinen leimansa. Heidän kasvoistaan kuvastui nyt niiden pahojen henkien sävy, jotka olivat riivanneet heidät.

Millainen on maailman tilanne nykyään? Eikö nykypäivien »korkeampi kritiikki» ja teoreettinen ajattelu ole yhtä täydellisesti hävittänyt uskon Raamattuun kuin perimätiedot ja kirjanoppineisuus tekivät sen Kristuksen aikana? Eikö ahneudella, kunnianhimolla ja nautinnonhalulla ole yhtä luja ote ihmissydämiin nyt kuin silloinkin? Miten harvat ns. kristillisessä maailmassa, vieläpä niissä seurakunnissa, jotka tunnustavat seuraavansa Kristusta, todella noudattavat kristinuskon periaatteita. Miten harvat liike-elämän, yhteiskunnan, kodin ja uskonnon alalla seuraavat Kristuksen opetuksia

elämänohjeenaan! Eikö ole totta, että »oikeus työnnetään takaperin ... suoruus ei voi sisälle tulla ... ja joka pahasta luopui, se ryöstettiin paljaaksi»? Jes. 59:14, 15.

Meidän aikanamme vallitsee oikea »rikoksien kulkutauti», jota kaikki harkitsevat, jumalaapelkäävät ihmiset kauhulla kavahtavat. Vallitsevaa kurjuutta ja turmelusta ei kynällä kyetä kuvaamaan. Joka päivä saamme uusia tietoja valtiollisista riidoista, lahjomisista ja petoksista. Jokainen päivä tuo mukanaan uusia pöyristyttäviä kertomuksia vallitsevasta väkivallasta ja laittomuudesta, välinpitämättömyydestä ihmisten kärsimyksiä kohtaan, sekä raa'asta ja julmasta ihmiselämän tuhoamisesta. Jokainen päivä todistaa mielipuolisuuden, murhien ja itsemurhien lisääntymisestä. Kuka voi väittää, etteivät saatanalliset voimat yhä lisääntyvässä määrässä toimisi ihmissielun turmelemiseksi ja ihmisruumiin saastuttamiseksi ja tuhoamiseksi?

Maaollessa tulvillaan tällaista pahuutta evankeliumia valitettavasti julistetaan liian usein niin tehottomalla tavalla, että se tekee vain heikon vaikutuksen ihmisten omaantuntoon ja elämään. Ja kuitenkin on kaikkialla sellaisia ihmissydämiä, jotka kiihkeästi kaipaavat jotakin sellaista, jota heillä ei ole. He kaipaavat voimaa, joka auttaisi heitä voittamaan synnin, voimaa, joka vapauttaisi heidät pahan orjuudesta, voimaa, joka lahjoittaisi heille terveyttä, elämää ja rauhaa. Monet, jotka kerran ovat saaneet tuntea Jumalan Sanan voimaa, ovat joutuneet seuduille, joissa ei Jumalaa tunnusteta, ja he ikävöivät jälleen Jumalan läsnäoloa.

Maaollessa tarvitsee nykyaikana sitä, mitä se tarvitsi yhdeksäntoista vuosisataa sitten — Kristuksen ilmestystä. Suuri uudistustyö on tarpeen, ja tämän ruumiillisen, henkisen ja hengellisen parannustyön voi suorittaa ainoastaan Kristuksen armo.

Kristuksen tapa lähestyä kansaa

Kristuksen tapa lähestyä ihmisiä on ainoa, jota noudattaen voidaan saavuttaa todellisia tuloksia. Pyrkinessään kosketuksiin ihmisten kanssa Vapahtaja etsi heidän parastaan. Hän osoitti myötätuntoa heitä kohtaan, auttoi heitä tarvittaessa ja voitti siten heidän luottamuksensa. Sitten Hän sanoi heille: »Seuraa minua.»

Meidän tulee henkilökohtaisesti yrittää lähestyä ihmisiä. Jos uhrattaisiin vähemmän aikaa saarnaamiseen ja enemmän henkilökohtaiseen työhön, saavutettaisiin parempia tuloksia. Köyhiä on autettava, sairaita hoidettava, murheellisia ja turvattomia lohdutettava, oppimattomia opetettava ja

kokemattomia neuvottava. Meidän tulee itkeä itkevien kanssa ja riemuita riemuitsevien kanssa. Vakaumuksen, rukouksen ja Jumalan rakkauden voimalla tämä työ ei ole jäävä eikä voi jäädä hedelmättömäksi.

Meidän tulisi aina muistaa, että lääkintälähetystyön tarkoituksena on ohjata synninsairaat miehet ja naiset Golgatan Miehen luo, joka ottaa pois maailman synnin. Katselemalla Häntä he muuttuvat Hänen kaltaisikseen. Meidän on kehotettava sairaita ja kärsiviä katsomaan Jeesukseen ja elämään. Muistuttakoot työntekijät jatkuvasti niitä, joita ruumiillinen tai sielullinen sairaus on masentanut, Kristuksesta, suuresta Lääkäristä. Ohjatkaa he näitä murtuneita sen Ainoan luo, joka voi parantaa sekä ruumiilliset että hengelliset sairaudet. Kertokoot he heille Hänestä, joka tuntee syvää sääliä heitä kohtaan heidän heikkouksissaan. Kehottakoot he heitä jättäytymään Hänen hoitoonsa, joka antoi henkensä valmistukseksi heille pääsyn iankaikkiseen elämään. Kertokoot he Hänen rakkaudestaan ja Hänen vallastaan pelastaa.

Tämä on lähetyslääkärin korkea tehtävä ja kallis etuoikeus. Ja henkilökohtaiset rakkaudentyöt usein valmistavat tietä, tähän. Jumala pääsee usein sisälle ihmissydämiin meidän ponnistustemme vaikutuksesta tahtoessamme lieventää ruumiillisia kärsimyksiä.

Lääkintälähetystyö raivaa tietä evankeliumin julistamiselle. Evankeliumia on siis julistettava ja käytännössä toteutettava sekä lääkintä- että opetustyötäkin suorittaessa.

Lähetyssairaanhoitajien tehtävä

Melkein jokaisessa yhteiskunnassa on suuri joukko sellaisia, jotka eivät kuuntele Jumalan Sanan saarnaa eivätkä käy missään hartauskokouksissa. Jos evankeliumin toivotaan saavuttavan heidät, on se vietävä heidän kotiinsa. Usein heidän ruumiillisen hätänsä lievittäminen onkin ainoa keino, jonka avulla päästään heitä lähelle. Sairaanhoitajille, jotka huolehtivat sairaista ja lievittävät köyhien hätää, tarjoutuu usein tilaisuus rukoilla yhdessä heidän kanssansa, lukea heille Jumalan Sanaa ja puhua heille Vapahtajasta. Sairaanhoitajat voivat rukoilla niiden heikkoluonteisten henkilöiden puolesta ja kanssa, joilla ei ole tahdonlujutta hillitä intohimon alentamia halujaan. He voivat tuoda toivon säteen langenneiden ja masentuneiden elämään. Heidän epäitsekäs rakkautensa, joka ilmenee heidän omaa etua katsomattomassa hyväntekeväisyystyössään, auttaa näitä kärsiviä uskomaan Kristuksen rakkauteen.

Monet eivät usko Jumalaan ja ovat kadottaneet luottamuksensa ihmiseen.

Mutta myötätunnon ja rakkauden hengessä suoritetuille teoille he antavat arvoa. Heidän sydämensä heltyvät, kun he näkevät jonkun henkilön tulevan heidän kotiinsa maallista kiitosta ja korvausta tavoittelematta hoitamaan sairaita, ruokkimaan nälkäisiä, vaatettamaan alastomia, lohduttamaan murheellisia ja hellästi ohjaamaan kaikkia Hänen luokseen, jonka rakkaudesta hän on tullut kertomaan. Kiitollisuus herää. Usko leimahtaa liekkiin. He näkevät, että Jumala pitää heistä huolta, ja he ovat valmiit kuulemaan Hänen sanojaan.

Kaikki lähetyssaarnaajat, sekä miehet että naiset, olipa sitten kysymyksessä ulko- tai sisälähetystyö, pääsevät paljon helpommin ihmisiä lähelle ja saavat paljon enemmän aikaan, jos he vain kykenevät auttamaan sairaita. Naistyöntekijöille, jotka lähtevät pakanamaihin lähetyssaarnaajiksi, tarjoutuu näin tilaisuus tuoda evankeliumi näiden maiden naisille silloinkin, kun muut ovet ovat suljetut. Kaikkien evankeliumityötä suorittavien tulisi perehtyä yksinkertaiseen sairaanhoitoon, jonka avulla voidaan tehdä niin paljon tuskien lievittämiseksi ja tautien parantamiseksi.

Terveysperiaatteiden opettaminen

Evankeliumin julistajien tulisi kyetä myös opettamaan terveellisen elämän edellyttämiä periaatteita. Kaikkiällä on sairautta, mutta enin osa siitä voitaisiin välttää noudattamalla terveyden lakeja. Ihmisten tulisi ymmärtää terveysperiaatteiden merkitys omalle hyvinvoinnilleen sekä tässä että tulevassa elämässä. Heidän tulisi herätä huomaamaan, miten suuressa vastuussa he ovat siitä inhimillisestä olemuksesta, jonka heidän Luojansa on tehnyt temppeleikseen ja jonka uskollisia huoneenhaltijoita Hän toivoo heidän olevan. Heille tulisi korostaa sen totuuden tärkeyttä, joka sisältyy Pyhän Raamatun sanoihin:

»Sillä me olemme elävän Jumalan temppele, niin kuin Jumala on sanonut: 'Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.'» 2 Kor. 6:16.

Tuhannet henkilöt tarvitsisivat ja ottaisivat iloiten vastaan yksinkertaista terveydenhoitoa koskevaa opetusta — terveydenhoitoa, joka syrjäyttää myrkyllisten lääkeaineiden käytön. Kipeästi kaivataan myös ravintokysymyksen uudistamista koskevaa opetusta. Nurjat syömistävät sekä epäterveellisen ravinnon nauttiminen ovat suurelta osalta syynä maailmassa nykyisin kirouksena olevaan juoppouteen, rikollisuuteen ja kurjuuteen.

Terveysperiaatteita opetettaessa tulee korostaa uudistuksen suurta

tarkoitusta, sitä, että se pyrkii turvaamaan ruumiin ja sielun terveyden. Meidän tulee osoittaa, että luonnonlait, koska ne ovat Jumalan lakeja, ovat meidän parhaaksemme ja että niiden noudattaminen merkitsee elämän onnen lisääntymistä ja auttaa meitä valmistumaan tulevaa elämää varten.

Meidän tulee opettaa ihmisiä näkemään luonnon toiminnassa Jumalan rakkautta ja viisautta. Meidän tulee neuvoa heitä tutkimaan ihmisruumiin ihmeellistä rakennetta ja niitä lakeja, jotka sitä hallitsevat. Ne, jotka tajuavat Jumalan rakkauden, jotka ymmärtävät jotakin Hänen lakiensa viisaudesta ja hyvydestä, alkavat myös katsella velvollisuuksiaan ja tehtäviään kokonaan toiselta näkökannalta. Sen sijaan että terveys sääntöjen noudattaminen aikaisemmin oli heidän mielestään vaatinut uhrauksia ja kieltäymystä, pitävät he sitä nyt, niin kuin se todellisuudessa onkin, arvattomana siunauksena.

Jokaisen evankeliumin julistajan tulisi tuntea, että terveysperiaatteiden opettaminen on osa hänelle uskotusta työstä. Tällaista työtä kaivataan kipeästi, ja koko maailma on sille avoinna.

Henkilökohtainen työ

Kaikkialla pyritään asettamaan järjestöjen toiminta yksilöiden toiminnan edelle. Ihmiset tahtovat liittyä yhteen, keskittyä, rakentaa suuria kirkkoja ja laitoksia. Ihmiset jättävät kaiken hyväntekeväisyystyön laitoksille ja yhdistyksille ja välttävät kosketusta maailman kanssa, ja siten heidän sydämensä kovettuu. He vaipuvat omiin ajatuksiinsa ja tulevat vaikutuksille vastaanottamattomiksi. Heidän sydämestään sammuu rakkaus Jumalaan ja lähimmäisiin. Kristus uskoi seuraajiensa suoritettavaksi henkilökohtaisen työn - työn, jota ei voida luovuttaa toiselle. Sairaiden ja köyhien auttamista ja evankeliumin julistamista ei voida jättää toimikuntien eikä hyväntekeväisyisyhdistysten huoleksi. Evankeliumi vaatii henkilökohtaista vastuuta, henkilökohtaisia ponnistuksia ja henkilökohtaista uhrautumista.

»Mene teille ja aitovierille ja pakota heidät tulemaan sisälle», kuuluu Kristuksen käsky, »että minun taloni täytyisi.» Luuk. 14:23. Kristus johdattaa ihmiset niiden luo, joita he tahtovat auttaa. »Vie kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaateta hänet.» Hän sanoo. »He panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.» Jes. 58:7; Mark. 16:18. Evankeliumin siunauksia tulee julistaa välittömästi seurustelemalla ja henkilökohtaista rakkaudentyötä harjoittamalla.

Kaikki Jumalan työmiehiksi!

Antaessaan muinoin valonsa loistaa kansalleen ei Jumala käyttänyt välikappaleenaan mitään määrättyä kansanluokkaa. Daniel oli juutalainen ruhtinas. Jesaja oli myös kuninkaallista syntyperää. Daavid oli paimenpoika, Aamos paimen, Sakarja vanki Babylonista ja Elisa maanviljelijä. Herra valitsi edustajikseen profeettoja ja ruhtinaita, ylhäisiä ja alhaisia ja ilmaisi heille ne totuudet, jotka on julistettava maailmalle.

Herra lähettää jokaisen, joka pääsee osalliseksi Hänen armostaan, johonkin toisten hyväksi suoritettavaan työhön. Meidän kaikkien tulee olla valmiina paikallamme ja sanoa: »Katso, tässä minä olen, lähetä minut.» Jes. 6:8. Kaikkien on kannettava vastuuta - saarnaajan, sairaanhoitajan, kristityn lääkärin, yksityisen kristityn, olipa hän sitten kauppias tai talonpoika, virkamies tai käsityöläinen. Meidän tehtävämme on julistaa ihmisille pelastuksen evankeliumia. Jokaisen yrityksen, johon ryhdymme, tulisi pyrkiä tähän päämäärään.

Ne, jotka ryhtyvät heille uskottuun työhön, eivät ole siunaukseksi vain toisille, vaan he itsekin tulevat runsaasti siunatuiksi. Tietoisuus siitä, että ovat hyvin täyttäneet velvollisuutensa, vaikuttaa myönteisesti heidän omaan sieluunsa. Alakuloinen unohtaa surunsa, heikosta tulee väkevä, tietämätön saa viisautta, ja kaikki löytävät varman auttajan Hänestä, joka on heidät kutsunut.

Seurakunta kouluna

Kristuksen seurakunta on tarkoitettu palvelustyötä varten. Sen tunnussana on palvelu. Sen jäsenet ovat sotilaita, joita heidän suuri Päällikkönsä harjoittaa taisteluun. Saarnaajat, lääkärit ja opettajat suorittavat laajakantoisempaa työtä kuin mitä yleensä luullaankaan. He eivät ainoastaan palvele ihmisiä, vaan myös opettavat heitä palvelemaan. Heidän ei ole vain opetettava oikeita periaatteita, vaan myös kasvatettava kuulijoitaan puhumaan näistä periaatteista muille. Totuus, jota ei eletä elämässä eikä tiedoteta edelleen, menettää elämää antavan voimansa ja parantavan vaikutuksensa. Sen siunaus säilyy vain, kun siitä puhutaan muillekin.

Jumalan hyväksi suoritettava työ on saatava monipuoliseksi. Jokaisen seurakunnanjäsenen tulisi osallistua johonkin Mestarin hyväksi tehtävään työhön. Kaikki eivät saa yhtä paljon aikaan, mutta jokaisen pitäisi tehdä parhaansa, jotta voitaisiin panna salku sille sairauksien ja kärsimysten hyökyaallolle, joka vyöryy yli maailman. Monet tahtoisivat ryhtyä työhön, jos vain tietäisivät, miten aloittaa. Heidä on sen vuoksi ohjattava ja rohkaistava.

Jokaisen seurakunnan pitäisi toimia kristillisten työntekijäin harjoituskouluna. Sen jäseniä olisi opetettava pitämään" raamatuntutkisteluja, johtamaan ja opettamaan sapattikoulussa, parhaalla mahdollisella tavalla auttamaan köyhiä ja hoitamaan sairaita ja työskentelemään kääntymättömien hyväksi. Olisi perustettava kouluja, joissa opetettaisiin terveydenhoitoa, kotitaloutta ja erilaista kristillistä avustustoimintaa. Kokeneitten opettajien tulisi niissä antaa paitsi tietopuolista myös käytännöllistä opetusta. Näyttäkööt opettajat itse esimerkkiä työskennellessään ihmisten keskuudessa, ja muut liittyvät heihin ja oppivat heidän työstään. Yksikin hyvä esimerkki on parempi kuin monet määräykset ja käskyt.

Meidän kaikkien tulee kehittää ruumiillisia ja henkisiä kykyjämme korkeimmilleen, jotta voisimme työskennellä Jumalan hyväksi sillä paikalla, mihin Hän kaitsemuksessaan meidät kutsuukin. Samasta armosta, jonka Kristus lahjoitti Paavalille ja Apollockselle ja jonka avulla he kunnostautuivat hengellisessä suhteessa, pääsevät vielä nykyäänkin osallisiksi ne, jotka hartaudella antautuvat lähetystyöhön. Jumala toivoo lapsillaan olevan ymmärrystä ja tietoa, jotta he kykenisivät selvästi ja yksinkertaisesti julistamaan Hänen kirkkautensa voimaa maailmalle.

Menestyksellisimmät työntekijät

Koulutetut, Jumalalle pyhittyneet työntekijät voivat suorittaa paljon monipuolisempaa ja laajakantoisempaa työtä kuin koulunkäymättömät. Heidän henkinen valmiutensa asettaa heidät edullisempaan asemaan. Mutta nekin, jotka eivät omaa suuria kykyjä eivätkä ole saaneet laajaa koulukasvatusta, voivat tyydyttävästi toimia toisten hyväksi. Jumala tahtoo käyttää kaikkia niitä ihmisiä, jotka tarjoutuvat Hänen käytettäväkseen. Eivät ne aina ole etevimpiä ja lahjakkaimpia, joiden työ tuottaa suurimmat ja kestävimmat tulokset. Tarvitaan miehiä ja naisia, jotka ovat saaneet sanoman taivaasta. Taitavimpia työntekijöitä ovat ne, jotka noudattavat Kristuksen kehotusta: »Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta.» Matt. 11:29.

Tarvitaan lähetyssaarnaajia, jotka tekevät työtä koko sydämestään. Sellainen ihminen, jonka sydäntä Jumala on koskettanut, palaa halusta saada auttaa niitä, jotka eivät vielä ole tunteneet Jumalan rakkautta. Heidän tilansa herättää hänessä tuskaa. Oman elämänsä alttiiksi pannen hän ryhtyy taivaan lähettämänä, hengen innoittamana sanansaattajana työhön, johon enkelitkin ottavat osaa.

Jos ne, jotka Jumala on varustanut suurilla hengenkyvyillä, käyttävät näitä

lahjojaan itsekkäisiin tarkoituksiin, Jumala jättää heidät koetusajan jälkeen kulkemaan omia teitään. Jumala valitsee heidän tilalleen henkilöitä, jotka eivät ole yhtä runsaslahjaisia ja joilla ei ole yhtä suurta itseluottamusta, ja Hän tekee heikoista väkeviä, koska nämä uskovat Hänen voivan tehdä heidän hyväkseen sen, mitä he itse eivät kykene tekemään. Jumala hyväksyy kaiken sen työn, mikä on tehty täydestä sydäimestä, ja Hän itse täyttää siinä esiintyvät puutteellisuudet.

Jumala on usein valinnut työtovereikseen henkilöitä, jotka ovat saaneet vain puutteellisen koulutuksen. Nämä ovat käyttäneet kykyjään parhaansa mukaan ja Herra on palkinnut heidän uskollisuutensa, heidän ahkeruutensa ja tiedonjansonsa. Hän on nähnyt heidän kyyneleensä ja kuullut heidän rukouksensa. Samoin kuin Hän antoi siunauksensa vangeille Babylonian hovissa, samoin Hän antaa viisautta ja tietoa työntekijöilleen tänäkin päivänä.

Puutteelliset koulutiedot ja halvan yhteiskunnallisen aseman omaavat miehet ovat joskus Kristuksen armon avulla saavuttaneet ihmeellistä menestystä sielujen voittamisessa. Heidän menestyksensä salaisuus oli luottamus Jumalaan. Joka päivä he oppivat jotakin Häneltä, joka on ihmeellinen neuvonantaja ja mahtava voimassaan.

Sellaisia työntekijöitä on rohkaistava. Herra johtaa heidät yhteen kyvykkäämpien henkilöitten kanssa, jotta nämä täyttäsivät ne aukot, joita toiset jättävät. Heidän nopea käsityskykynsä, heidän halunsa auttaa hädänalaisia ja heidän ystävälliset sanansa ja tekonsa avaavat ovia, jotka muutoin pysyisivät suljettuina. He pääsevät läheiseen kosketukseen masentuneiden kanssa, ja heidän vakuuttavat sanansa kykenevät johdattamaan monta arkaa sielua Jumalan luo. Heidän toimintansa osoittaa, mitä tuhannet muut voisivat saada aikaan, jos heillä vain olisi halua siihen.

K. S. L. 117-128.

Jeesuksen ääni

Kaikkialla ympärillämme tänään kuulemme monenlaisia ääniä ja sointuja. Erityisesti kaupungeissa korvillamme tuskin on mitään lepoa. Jatkuva hälinä sekä liikenteen, lentokoneiden ja ihmisten kohina valtaa korvamme. Ihmiset ovat niin tottuneet tähän jatkuvaan hälinään, että kodeissaankin, radion ja television avulla, heillä ei ole yhtään hiljaista hetkeä.

Kaiken tämän äänen saastutuksen keskellä Jeesuksen hiljaista, suloista ääntä tuskin kuullaan. Saatanan tarkoitus on hukuttaa se kuulumattomiin oman sepittämänsä musiikin ja äänten avulla.

KUULEMISEN MERKITYS

Jumala itse sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa Häntä." Matt. 17:5. Jesaja kehotti meitä kuulemaan oman sielumme tähden - "Kallistakaa korvanne ja tulkaa minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää." Jes. 55:3. Iankaikkisen elämän ensimmäinen ehto on kuulla Jeesuksen ääntä. Se on niin yksinkertaista ja helppoa, että lapsikin pystyy täyttämään sen vaatimuksen.

Jeesuksen äänestä sairaat paranivat, pahat henget karkotettiin kidutetuista uhreistaan, kuolleet heräsivät ja luonnonvoimatkin, myrsky ja tuuli, tottelivat Häntä. Usein monenlaisia ihmisiä tuli kuulemaan Jeesuksen puhuvan; ja kun Hän saarnasi, niin ihmiset lumoutuivat ja sanoivat: "Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu." Joh. 7:46. Hänen äänensä oli musiikkia korville, jotka olivat tottuneet kirjanoppineitten ja fariseusten yksitoikkoiseen saarnaamiseen.

KIELTÄYTYMINEN KUULEMASTA

Surullista, Raamatun kertomus sanoo, että monet kääntyivät pois Jeesuksen luota pettyneinä, vihaisina, ja haluttomina kuuntelemaan Hänen ääntänsä. Rikas nuori mies kääntyi pois surullisena, koska Jeesuksen sanat olivat koskettaneet hänen hellimiään epäjumalia. Toisessa tapauksessa ihmiset jättivät Hänet, kun Hän oli puhunut heille totuuden sanoja. "Niin monet Hänen opetuslapsistansa, sen kuultuaan, sanoivat: 'Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?' " "Tämän tähden monet Hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet Hänen kanssansa." Joh. 6: 60, 66.

Jeesus olisi voinut puhua sanoja, jotka miellyttivät korvia, mutta se ei olisi vaikuttanut kuulijoitten katumukseen ja kääntymykseen. Ne, jotka rakastivat syntejään eivät halunneet kuulla moitteen sanoja. Hänen puhumiensa sanojen takia kirjanoppineet ja johtavat papit etsivät keinoa, miten surmata Hänet. "Ja Hän opetti ja sanoi heille: 'Eikö ole kirjoitettu: Minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan.' Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja mieltivät, kuinka saisivat Hänet

surmatuksi; sillä he pelkäsivät Häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään Hänen opetuksestansa." Mark. 11:17, 18.

Ennen, Vanhan Testamentin aikaan, kun Herra puhui kansalleen profeettojen kautta, tapahtui samanlaista vastavaikutusta. "Näin sanoo Herra Sebaot: Tuomitkaa oikea tuomio, tehkää laupeus ja olkaa armahtavaiset kukin veljellenne, leskeä, orpoa, muukalaista ja kurjaa älkää sortako, älkääkä miettikö mielessänne pahaa, kukin veljeänsä vastaan. Mutta he eivät tahtoneet ottaa vaaria, vaan käänsivät uppiniskaisina selkensä ja kovettivat korvansa, etteivät kuulisi, lakia eikä niitä sanoja, mitkä Herra Sebaot on lähettänyt Henkensä voimalla entisten profeettain kautta . . ." Sak. 7: 9-12.

ILOINEN KUUNTELEMINEN

"Ja suuri kansanjoukko kuunteli Häntä mielellään." Mark. 12:37. "Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: 'Tahdotteko tekin mennä pois?' Simon Pietari vastasi Hänelle: 'Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat." Joh. 6:67, 68.

Marian ja Martan kertomuksessa me löydämme kaksi sisarusta - toinen palvelee vieraita ja tekee kaikki taloustyöt, sillä aikaa toinen istuu Jeesuksen jalkojen juuressa kuunnellen huolellisesti Hänen sanojaan. Jeesus nuhteli Marttaa sanoen: "Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdi ja hätäilet, mutta tarpeellista on vähän tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois." Luuk. 10:41, 42.

On Jumalan lahja tuntea ja kuulla Jeesuksen ääntä. "Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä..." Joh. 6:44. Kuvatakseen sitä lähemmin, Jeesus kertoi vertauksen lampaasta ja paimenesta. "Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen. Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaat nimeltä ja vie heidät ulos. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä." Joh. 10:2-5.

Idässä eri omistajien lampaat usein sekoittuivat keskenään vuorenrinteellä, niityillä ja kedoilla; paimenet istuivat yhdessä toisella puolella pitäen seuraa toisilleen. Illalla, kun kotiinlähdön aika tuli, yksi paimen otti sarvensa ja puhalsi määrätyn äänen. Vain ne lampaat, jotka kuuluivat hänelle, ja tunsivat hänet, nostivat päänsä ja lähtivät

seuraamaan häntä. Toiset lampaat jatkoivat ruohon syömistä aivan kuin eivät olisi mitään kuulleet. Niin kuin melkein 2000 vuotta sitten, niin tänäänkin vain muutamat tuntevat ja kuulevat Jeesuksen äänen. Israelilaiset, Hänen oma kansansa, jotka vuosisatoja olivat odottaneet Messisaksen tuloa, eivät halunneet kuulla Häntä. He tukkivat korvansa ja huusivat: "Ristiinnaulitse Hänet!"

HILJAISUUS

Eräänä päivänä tämä ihmeellinen, sointuva Jeesuksen ääni - ääni, jonka vaikutuksesta maailma on olemassa - vaikenee. Kun juutalaiset kansakuntana hylkäsivät Hänet, he eivät koskaan enää saisi kuulla Hänen ääntänsä. "Silloin Pilatus sanoi Hänelle: 'Etkö kuule, kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?' Mutta Hän ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä, niin että maaherra suuresti ihmetteli." Matt. 27:13, 14. Pian tulee se aika, jolloin Jeesuksen ääni vaikenee kaikkialla maailmassa. "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä." Aam. 8:11, 12.

KUINKA ME VOIMME KUULLA HÄNEN ÄÄNENSÄ?

Vielä tänään Jeesuksen ääntä voidaan kuulla maailmassa, mutta monet epäonnistuvat halutessaan kuulla sitä, koska he etsivät sitä väärästä paikasta. Miljoonat ihmiset kulkevat eri kirkoissa ja seurakunnissa sekä tulevat sieltä pettyneinä. Sen sijaan, että olisivat kuulleet Jeesuksen ääntä, he kuulivat ainoastaan ihmisen puhuvan. Jotkut jäivät kotiin toivoen siellä kuulevansa Hänen ääntään, mutta hekin epäonnistuvat. Jeesus sanoi: "Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, *ja ne kuulevat minun ääneni*; ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen." Joh. 10:16. Kuullakseen Jeesuksen ääntä heidät täytyy tuoda Jeesuksen laumaan. Siellä, missä he nyt ovat, he eivät voi kuulla Hänen ääntään, vaikka olisivatkin Hänen lampaitaan. Sen tähden viimeinen sanoma tuomitulle maailmalle kuuluu: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani!" Tulkaa Jeesuksen laumaan ennen kuin se on liian myöhäistä.

Jeesus kolkuttaa sinun sydämesi ovelle odottaen pääsevänsä sisälle.

Rakas ystävä, avaa Hänelle ennen kuin Hän lähtee pois. Anna Hänen tulla elämäsi ja suunnitelmisi. Kulje päivittäin Hänen yhteydessään ja keskustele Hänen kanssaan. Käännä sydämesi taivaan aaltopituudelle ja kuule Jeesuksen ääntä.

Vähän ennen ristiinnaulitsemistaan Jeesus ei ollut opetuslastensa seurassa, ja mitä tapahtui? He kaikki pakenivat ja olivat surullisia sekä pettyneitä. Pian sen jälkeen kaksi opetuslasta käveli Emmaukseen surullisina muistellen tapahtuneita asioita. Sitten yhtäkkiä muukalainen yhtyi heihin ja alkoi selittää ennustuksia, jotka olivat hyvin tunnettuja, mutta vain vähän ymmärrettyjä. Kun heidän silmänsä avautuivat ja he tunsivat, että Jeesus oli keskustellut heidän kanssansa he sanoivat: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun Hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?" Luuk. 24:32. Jeesuksen ääni muutti kaiken. He palasivat Jerusalemiin täynnä iloa kertoakseen toisille ylösnousseen Vapahtajan sanomaa.

Vaeltaessasi elämän matkalla, Jeesus haluaa kulkea sinun seurassasi - ei vain jonkin aikaa, vaan koko tien, aina maailman loppuun saakka. Hän voi tyynnyttää jokaisen myrskyn. Hän voi lievittää jokaisen surun. Hän voi parantaa kaikki sairaudet. Ja mitä enemmän, halki ikuisuuksien sinä saat etuoikeuden kuulla Hänen ääntänsä ja keskustella Hänen kanssansa. Amen.

Timo Marttinen

Julkaistu aiemmin Tie Terveyyteen lehdessä v.1976

Miksi kärsimme?

"Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista." Ps. 34:20 Suurenmoisimmat saarnat, joita olen koskaan kuullut eivät ole tulleet saarnatuolista, vaan sairasvuoteelta. Jumalan Sanan suuret ja syvät totuudet usein eivät ole lausuttu niiltä, jotka valmistuivat pitämään seminaaria, vaan vaatimattomilta ihmisiltä, jotka ovat käyneet elämän seminaarin ja jotka itse ovat kokeneet Jumalan teiden syvyyden.

Pienenä poikkeuksena, olen tavannut iloisia ihmisiä, ihmisiä, jotka näkevät vähemmän auringonpaistetta ja enemmän tuskaa ja suuria kärsimyksiä elämässään. Kiitollisimmat ihmiset, joita tapasin eivät olleet niitä,

joiden koko elämä oli täynnä värikkäitä kukkia. Oli niitä, jotka olivat olosuhteista riippuen sidottuna kotiinsa, usein vuoteenomina ja kuitenkin olivat oppineet elämään riippuvaisina Jumalasta.

Olen huomannut, että "valittajat" enimmäkseen ovat niitä ihmisiä, jotka nauttivat erinomaisesta terveydestä. Ihmiset, jotka valittavat eniten ovat suurimmaksi osaksi niitä, joiden pitäisi valittaa vähiten. Ja nämä Jumalan pyhät, jotka sairastuivat elvyttävät sieluani saarnallaan, ovat onnellisimpia ja usein kiitollisempia miehiä ja naisia, Kaikkivaltiaan Jumalan siunauksista. Raamattu sanoo selvästi, että hiljaisesti kärsiville on luvattu erikoispalkka ja erityinen kruunu, jotka Herra on valmistanut heille.

Ensimmäisen Samuelin kirja 30:24 viittaa tähän periaatteeseen. "Ja kukapa teitä kuulisi tässä asiassa? Sillä taisteluun menevällä ja kuormaston luo jäävällä on oleva yhtäläinen osuus; heidän on jaettava tasan."

David lähti 400 vahvan, terveen miehen kanssa, taistelemaan vihollista vastaan. Kuitenkin 200 miestä jäi pois, koska he olivat liian heikkoja, todennäköisesti fyysisen vamman ja väsymyksen johdosta. David jätti miehet saattueestaan, joten heidän piti huolehtia niiden tavaroista, jotka lähtivät taisteluun rintamalle. Kun voitto oli saatu, osa 400 miehen joukosta, jotka olivat aktiivisesti taistelussa kieltäytyivät jakamasta saaliin jäljelle jääneiden kanssa. "Annamme heille pienen osan, mutta isomman pidätämme itse." Tässä vaiheessa, David lausui ikuisen periaatteen: "Ja kukapa teitä kuulisi tässä asiassa? Sillä taisteluun menevällä ja kuormaston luo jäävällä on oleva yhtäläinen osuus; heidän on jaettava tasan." 1. Sam. 30:24.

Jumala ei ole unohtanut jälkijoukkoa; Jumala on valmistanut hyvin erityisen palkan kärsivällisesti kärsineille lapsilleen. Jos sinun pitää maata sängyssä, ja kun sinulla on tuskia ja olet lannistunut, mieti silloin, että siihen on aivan tietty syy.

Raamatun selitys kristittyjen kärsimyksistä

1. Jumala käyttää hänen lastensa kokemuksia, jotta saisi vihollisen sanattomaksi.

Paras esimerkki tästä on muinaisen Jobin esimerkki. Job oli rikas, mutta samalla hengellinen ja jumalapelkäävä mies. Kun Jumala herätti saatanaan huomion siihen, että Job oli jumalan mies koko sydämeästensä, saatana syytti Jobia että tämä olisi totta vain siksi, koska jumalaisuutensa kautta hän saa aineellista hyötyä ja voittoa. Jumala antoi luvan saatனால் vahingoittaa Jobia, ja ottaa pois hänen perheensä ja omaisuutensa. Seurauksena oli, että saatana

tuli pian sanattomaksi, koska sen sijaan että Job murisi ja valittaisi ja olla katkera Kaikkivaltiasta vastaan, hän ylisti Herraa ja sanoi: “Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Herran nimi!” Job 1:21

Eikö ole ihmeellistä, että Jumala haluaa käyttää meitä, saadakseen paholaisen sanattomaksi siinä, kun hän lähettää koetuksia, kiusauksia, ja kärsimyksiä? Kuinka usein seisoin Jumalan kärsivän lapsen sängyn vieressä ja näin miten vanha paha vihollinen on tullut sanattomiksi - vihollinen, joka väittää, että palvelemme Jumalaa vain auringonpaisteessa.

Noin 30 vuotta sitten kävin uskon sisaren luona Sveitsissä, joka oli jo vuosia ollut sängyn omana. Hänen kasvonsa säteilivät iloa sillä lailla, mitä en ole havainnut kaikkien kasvoista. Jokaisella käynnillä vahvistuin uskossa. Tämä ilo, joka on merkki kiitollisuudesta ja ylistyksestä Jumalaa kohtaan, kuuluu niille, jotka ovat läpikäyneet kärsimyksen koulun. Jos kuulut ihmisiin, joiden kautta Jumala johtaa saatanan sanattomaksi, ylistä Häntä siitä.

2. Kärsimysten kautta voimme kirkastaa Jumalan nimeä.

Johanneksen evankeliumissa luvussa 11. löydämme vielä toisen kohdan, miksi Herra salli kansallensa onnettomuuksia, hätää, tuskaa ja kärsimystä. Tässä yhdennessätoista luvussa on mainittu Vapahtaja tiesi, että Lasarus hyvin rakastettu ja arvostettu Herran Jeesuksen Kristuksen ystävä oli sairas. Hän olisi voinut parantaa hänet etäältäkin, mutta hän antoi Lasarusen kuolla, tuodakseen ilmi siunatun totuuden. Lasarus ja hänen kaksi sisartaan eivät olisi millään muulla tavalla kokeneet tätä totuutta. Sen vuoksi Herra Jeesus Kristus keskustellessaan opetuslastensa kanssa sanoi: “Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi,... Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.” Joh.11, 4-5

Ja kuitenkin Herra salli, että Lasarus kuoli, että Hän ystävänsä kuoleman kautta kirkastuisi ja he kokisivat ilon ylösnousemuksesta, joka voi tapahtua, vain kun joku menettää rakkaansa.

3. Kärsimys tekee meistä enemmän Kristuksen kaltaisia.

Kolmas kohta, miksi Jumala sallii lastensa kärsiä: Tällä tavalla Hän voi saavuttaa, että päämäärä täyttyy, johon hän on kutsunut ja valinnut meidät. Tarkoitus, jonka Jumala ajaa ihmisten valitsemisella ja pelastamisella on tehdä heidät Kristuksen kaltaisiksi. Herra on kiinnostunut pelastamaan meitä ja varjeleman meitä tuhosta. Hänen tulemuksessaan Hän haluaa muuttaa meitä ja viedä taivaaseen.

“Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa” Room. 8:29

Tämä on Jumalan sanan arvokas totuus. Kaikki valitut ikuisuudesta ovat osa Jumalan suunnitelmaa. Hän ei ole valinnut sinua etupäässä pelastumaan helvetistä tai viedä taivaaseen, vaan tehdä sinut Poikansa kuvan kaltaiseksi. Jos Jumala aikoo tehdä meidät lopulta Herran Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi, tämä tarkoittaa, että elämässämme pitää olla kärsimystä, kipua ja tuskaa. Uskova ei voi koskaan olla Kristuksen kaltainen, jos hän ei käy läpi samankaltaista tuskaa ja kärsimystä, kuin Kristus niin syvästi koki. Heprealaiskirjeessä luumme Herra Jeesuksesta Kristuksesta: “Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.” Hebr. 2:10. Tämän luvun lopussa luumme: “Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.” Hebr. 2:18.

Jos haluamme tulla Kristuksen kaltaisiksi, tämä tarkoittaa, että meidän on seurattava Häntä kaikessa. Tämä ei sisällä ainoastaan Kirkastusvuorta, vaan myös Golgataa ja Getsemanen puutarhaa; tähän kuuluu myös pimeys ja kärsimys. Siksi Paavali saattoi sanoa kirjeessään Filippiläisille: “Tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta.” Fil. 3:10.

Jos haluamme tulla hänen kaltaisekseen, meidän on oltava valmiita seuraamaan häntä kaikkialla, mihin Hän meitä johtaa.

4. Kärsimys tekee meistä kiitollisia.

Seuraava ko Jumalan koetuksista ja kiusauksista on: ne tekee meistä kiitollisempia siunauksista, joita Jumala meille suo. On totta, että usein on vaikea ylistää Jumalaa, kun kuljemme pimeydessä. Se on helpompi meille, kun aurinko paistaa kirkkaalta taivaalta. Mutta se on myös totta, että me usein ymmärrämme arvostaa siunauksia ainoastaan, silloin kuin ne on otettu meiltä pois. Kärsimys antaa meille kiitollisuuden tunteen. Emme saa unohtaa apostoli Paavalin sanoja: “Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.” Room. 8:28

5. Kärsimys opettaa meitä elämään riippuvaisina Jumalasta.

Jälleen seuraava kohta - ja mielestäni hyvin usein - että Herra lähettää meille tuskaa ja kärsimystä, on että meidän pitäisi oppia luottamaan Herraan, eikä omaan voimaamme.

“...Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyyttenne;...” Jes. 30:15

Israelin lapset olivat vaikeuksissa ja kärsimyksissä, mutta sen sijaan, että kääntyvät Herran puoleen, he päättivät tehdä liiton naapurimaiden kanssa, erityisesti Egyptin kanssa. Herra sanoi, että heidän voimansa ei ole kansat tai heidän armeijansa; Hän kertoi heille pikemmin: “pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyyttenne.”

Kun ihminen on terve hän uskoo, että on korvaamaton työpaikalla, kotona tai liiketoimissaan. He ovat vakuuttuneita siitä, että kaikki menisi pieleen, jos jotakin tapahtuisi heille. Ilman heitä ei olisi menestystä. He eivät ole voineet ottaa aikaa hiljaisuuteen kertakaan. He juoksevat ja kiirehtivät ympäri kunnes Herra pakottaa heidät rauhoittumaan, antaakseen heille varoituksen. Heidän työnsä, yrityksensä, perheensä täytyy nyt pärjätä ilman heitä, ja heidän yllätyksekseen he tajuaavat, että ilman heitä kaikki pyörii yhtä hyvin kuin että he olisivat mukana. Kyllä, he tajusivat, että Herra pystyi kokemuksen kautta johdattamaan heitä siihen, että kaikki ei mene niin kuin ajattelen ja etteivä he sitä kestäisi.

Tällainen läksy meidän ylpeydellemme on vaikea kestää. Se tekee meidät nöyriksi. Sen johdosta jotakin murtuu meissä, kuitenkin me opimme siitä, että Herra pärjää ilman meitä ja että meidän tulee antautua Hänelle.

Toisessa Mooseksen kirjassa 14:13 luemme sanat, jotka Herra antoi Israelin kansalle, kun he seisoivat meren edessä, kun heidän takana oli egyptiläiset ja oikealle ja vasemmalle oli erämaa ja vuoria: “... pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille...” Oi, miten arvokas tämä läksy on, jonka kautta hän kertoo meille, että hän voi puuttua ja tehdä asioita, jotka ovat suurempia, kuin pystymme niitä ymmärtämään! Raamattu sanoo, Sakarjan kirjassa 4:6 “... Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.”

Kuulutko niihin ihmisiin, jotka Jumala on pakottanut rauhoittumaan? Pitikö sinunkin oppia tämä vaikea läksy? Miksi me kärsimme?

“Sillä hän tietää, kussa minä kuljen. Jos hän tutkisi minut, kullaan kaltaisena minä selviäisin.” Job 23:10

20 euron arvoinen teräspalane, jos sitä käytetään normaaleihin

hevoskenkiin, muuttuu se 40 euron arvoiseksi.

Jos samasta palasesta valmistetaan teräsnauloja, arvo nousee 1400 euroon. Ja jos sitä valmistetaan hienoja jousia kalliisiin kelloihin, sillä on miljoonan euron arvo. Alkuperäinen teräksen arvo nousee siinä, kun sitä jaetaan, kuumennetaan, väännetään, muotoillaan, hakataan ja kiillotetaan, kunnes se on vihdoin on niin pitkälle jalostettu, että sitä voidaan käyttää lopulliseen käyttötarkoitukseen. Tämä on vertaus, joka pitää tehdä selväksi suurena totuuutena Jumalan lasten edessä. Meidän pitäisi ymmärtää, että Jumala paneutuu ainoastaan siihen, antaakseen meille toivotun voiton.

Viljelijä ei tuhlaa aikaansa hiekkamaan käsittelemiseen, joka on hyödytöntä sadon saamiselle; hän käyttää suurimman osan työstä ja ajasta hedelmällisessä maassa, joka antaa runsaan sadon.

Jos Jumala jättää meidät rauhaan, eikä salli meille kiusauksia, vaikeuksia ja koettelemuksia, voimme olla varmoja siitä, että elämämme on kuin hiekkamaata. Joku sanoi: Maahan, johon kohdistuu aina auringonpaiste tulee autiomaaksi. Tarvitsemme pilviä, harmaita päiviä, myrskyjä ja sateita aivan kuten tarvitsemme aurinkoaakin. Jumala, joka muovailee elämäämme ja haluaa tehdä meidät Herran Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi, tietää mikä on parasta meille. Niin kuin Job sanoi: “Sillä hän tietää, kussa minä kuljen. Jos hän tutkisi minut, kullan kaltaisena minä selviäisin.” Huomaa että Job ei sano: “Minä tiedän hänen tiensä.” Hän sanoo pikemminkin: “Hän tuntee tieni.”

Mielellämme haluamme tietää, mitä Jumala tekee; haluamme nostaa verhoa ja nähdä, miten kaikki päättyy. Mielellämme haluaisimme tietää hänen tiensä; mutta jos voisimme tehdä sen, meidän ei olisi tarvinnut ollenkaan uskoa, hyväksyäksemme Jumalan teitä. Keskellä suurta kärsimystään Job löysi lohdutuksen ei siinä, että hän tiesi syyn ja vastauksen kaikista Jumalan teoista, vaan siinä, että Jumala tietää mitä Hän teki.

“Hän tuntee tieni hyvin” hän sanoi luottavaisesti, ja hänen uskonsa vei kaikki esteet pois! Ja kun hän käänsi katseensa pitkälle tulevaisuuteen, hän sanoi: “Jos hän tutkisi minut, kullan kaltaisena minä selviäisin.” Todennäköisesti koemme yhden tehokkaimmista Jumalan keinoista Hänen suunnitelmansa täyttymisessä elämässämme, kun meitä on pakotettu hiljaiseen istumaan. Sen jälkeen, jos sydämemme huutaa tehdäkseen jotain Hänen puolesta, jos haluaisimme mielellämme olla aktiivisia lähteä ulos todistamaan maailmalle uskostamme Kristukseen, jos mielellään haluamme tehdä jotain merkittävää, jopa jotakin erinomaista, sitten Herra pakottaa meidät olemaan toimettomana, ja meidän on opittava hiljaisuuden läksy.

Mielestäni tämä on yksi vaikeimmista koetuksista kristittyjen elämässä. “Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee? Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä.” Room. 8: 24, 25.

Jumala haluaa vahvistaa uskoamme. Sitä voidaan tehdä vain harjoittamalla. Tiedämme, miten tämä toteutuu fyysisessä maailmassa. Jos haluamme kasvaa, meidän tulee harjoittaa kehoamme ja lihaksiamme niin kuin mieltämmekin. Sama kuuluu uskoon. Usko, jota ei ole harjoitettu, on usko, joka ei kasva ja usko, joka ei ole koeteltu, ei koskaan vahvistu.

Usko on aito vain silloin, kun uskomme siihen, mitä emme voi nähdä, emmekä ymmärtää. Raamatun mukaan usko on “luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.” Hebr. 11:1

Minä en tarvitse uskoa nähdessäni avoimilla silmilläni junan, tai hyvän kuuloaistini ansiosta kuulla lintujen laulua. Mutta jos minun pitää uskoa asioita, joita en voi nähdä, enkä kuulla tai ymmärtää, tarvitsen uskoa. Harjoitamme uskoa kun otamme vastaan Kaikkivaltiaan lupaukset. Kun kysymme itseltämme: "Miksi minun pitää kärsiä? Miksi en voi olla kuin muut? Silloin ajattelen Jumalan sanaa: me "...tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.“ Rom. 8:28

Tämä on Jumalan lupaus. Ehkä et voi ymmärtää, miksi kärsit, mutta sinä saat ja otat Jumalan Sanan vastaan, ja uskot, että mitä Jumala lähettää sinulle, on parasta.

Eräs laulun tekijä kirjoitti:

Ja pulma ei ratkaistu täällä,
kyyneleet kaikki joita vuodit,
Maassa, jossa on ikuista auringonvaloa,
siellä näet mitä hän tarkoitti.

O, älä huolehdi ja älä kysy paljon,
Hän on ja pysyy kaikkein uskollisimpana Ystävänäsi;
Hän tuntee tien, Hän tietää päämäärän;
kerran näet mitä Hän tarkoitti.

Siksi luota Jumalaan ja vahvistu,

miten pimeältä tiesi näyttäisikin,
kuitenkin se päättyy Isän kodissa,
silloin näet mitä Hän tarkoitti.

Jälleen seuraava kohta, mihin Jumala teoillaan meitä ohjaa, on elämämme puhdistus, että voimme olla vielä enemmän Kristuksen kaltaisia? "Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetuksesi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita." 1. Piet. 4:12, 13.

Jumalan suunnitelma toteutuu elämässämme. Tämä luottamus antaa sinulle suurta iloa. Amen.

Kurt Barath

Todellinen suuruus

Sellaisen ihmisen tuntomerkki, jota Pyhä Henki ei ole koskettanut, on hänen pyrkimyksensä maineeseen, kunniaan ja valtaan. Hän haluaa esittää maailmalle jotain saavutuksellaan, rikkauksellaan, vallallaan, tai esittämällä väärää julkisivua. Harvat ihmiset ovat todella nöyriä sydämeltään ja vaatimattomia. Tämä hyve voidaan oppia vain Jeesukselta, Jumalan Pojalta. Apostoli Paavali kuvailee lopunajan tuntomerkkiä seuraavasti: "Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä... Heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. 2 Tim. 3:2. 5.

Yhteiskunnassamme tätä pyrkimystä maalliseen suuruuteen ja loistoon pidetään todisteena terveestä luonteesta. Jos lapsi koulussa tai ammatillisessa elämässä osoittaa sellaisen kunnianhimon puutetta, me ajattemme jotain puuttuvan. Joka haluaa edistyä tässä elämässä mieluummin kuin epäonnistua, hänen täytyy tulla kovaksi, vaikka se tarkoittaisi toisten ruumiiden yli kulkemista. Se on yleinen käsitys.

Jeesus Kristus kohtasi tämän kauhean, selvän näkemyksen lyhyellä, mutta tärkeällä käskyllä: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi

tulla, se olkoon teidän palvelijanne." Matt. 20:25, 26. Vapahtaja teki selväksi, ja samalla osoittaen mittaamatonta hyvyttä, että kristityn todellinen suuruus on toisten palvelemissa, tai naapurin auttamisessa, joka tarvitsee nopeata apua. Tämän palveluksen vaikutin ei ole vastavuoroisuuden ajatuksessa, vaan epäitsekäässä rakkaudessa, haluten sydämestään auttaa sellaista, jolla ei ole mitään maksaakseen takaisin. Kuka tahansa pystyy tekemään niin, hän ilmaisee jotain, joka on olennaista taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen luonteelle.

Ketä yksin voidaan kutsua suureksi ja mahtavaksi?

Kaikki patriarkat, profeetat ja Jumalan lapset kaikkina aikoina ovat nähneet todellisen suuruuden Luoja - Jumalassa. Profeetta Jeremia kuvailee sitä seuraavin sanoin: "- Sinä suuri, voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot, suuri neuvossa ja väkevä teossa, sinä, jonka silmät ovat avoimet tarkkaamaan kaikkia ihmislasten teitä..." Jer. 32:18, 19. Kuningas Daavid ilmaisee sen seuraavin sanoin: "Kerran on Jumala sanonut, kahdesti olen sen kuullut: väkevyys on Jumalan. Ja sinun, Herra, on armo, sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan." Ps. 62:12, 13.

Minkälainen suuntaus on kääntymättömällä ihmisellä? Muutamat esimerkit Raamatusta kuvaavat sitä. Apt. 8:9, 10 luumme: "Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri; ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: 'Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan suureksi.'" Apostolien päivinä kuten nykyisinkin on olemassa monia onnen kertojia, unien selittäjiä, taikureita ja muita sen kaltaisia, jotka laskelmoivat kansojen taikauskoon. He ottivat itselleen tärkeitä arvonimiä, ja Simon oli yksi sellainen. Hän oli onnistunut vaikuttamaan ihmisiin ja hämmästyttää heitä taidoillaan. Toisin sanoen, hän lumosi heidät.

Toinen esimerkki meillä on Nebukadnessarista, Babylonian kuninkaasta. Vaikka olikin oppinut tuntemaan oikean luomisen Jumalan, ja oli saanut todistuksen Jumalan Hengestä, että on vain yksi Jumala, joka on kaikkietävä ja kaikkivaltias, niin kuitenkin hän julisti Dan. 4:27, joka todellisimmin ilmaisi hänen suuruudenhulluutensa. Hän sanoi: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi?"

Se että opetuslapset eivät myöskään olleet vapaat kunnianhimoisista pyrkimyksistä, osoitetaan meille Raamatussa seuraavissa jakeissa: "Silloin

Sebedeuksen poikain äiti tuli poikineen Hänen tykönsä ja kumarsi Häntä, aikoen anoa Häneltä jotakin. Niin Hän sanoi vaimolle: 'Mitä tahdot?' tämä sanoi Hänelle: 'Sano, että nämä minun kaksi poikaani saavat istua, toinen sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi.'" Lisäksi luemme Mark. 10:35-37: "Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät Hänen luoksensa ja sanoivat Hänelle: 'Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme.' Hän sanoi heille: 'Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?' Niin he sanoivat Hänelle: 'Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessaasi.'"

Kun Jeesus huomasi opetuslastensa kunnianhimon, Hän antoi heille seuraavan läksyn Matt. 20:25 "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessaanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän orjanne; niin kuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä." Mikä osoitti, että opetuslapset tarvitsivat valtavasti tätä opetusta? Vastauksen löydämme Luuk. 22:14, 24: "Ja kun hetki tuli, asettui Hän aterialle ja apostolit Hänen kanssansa. Ja heidän välillään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi."

Todellista suuruutta?

Todellinen suuruus palvelee toisia. Jeesus ilmaisi opetuslapsilleen todellisen suuruutensa, kun Hän, Jumalan Poika, maailmankaikkeuden Luoja, ja nyt ihmismuodossaan ihmiskunnan Lunastaja, oli valmis Johanneksen 13. mukaan ottamaan palvelijan aseman ja pesi opetuslastensa jalat.

Raamattu kertoo tästä: "Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että Hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin Hän, joka oli rakastanut omiansa, osoitti heille rakkautta loppuun asti. Ja ehtoollisella oltaessa, kun perkele oli jo pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen, niin Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaikki Hänen käsiinsä ja että Hän oli lähtenyt Jumalan tyköä ja oli menevä Jumalan tykö, nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä. Sitten Hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt." Joh. 13:1-5. "Jubileumsbibel, (Juhlavuosi- raamattu)

sanoo huomautuksessa tästä tekstistä: "Jeesus teki sen, koska jokainen Hänen opetuslapsistaan piti itseään liian hyvänä ja hienona tehdäkseen sitä, niin Juudaskin, Hänen pettäjänsä. Tämä Hänen nöyryytensä todiste ja sillä hetkellä ilmaistu rakkaus ällistyi Johanneksen."

Todellinen suuruus koostuu toisten palvelemisesta, mutta epäitsekäs palvelu voi olla tulosta vain nöyryydestä ja rakkaudesta. Mikä tekee meidät todella onnellisiksi, ei ole inhottava kunnianhimo valtaan, vaan rakkauden palvelu. Lopuksi apostoli Pietarin selvä ohje: "Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina." 1 Piet. 4:10. Koko maailmankaikkeus rakentuu rakkauden ja palvelun periaatteelle. Aamen.

Siegmund Gutknecht

Lähetyslehdessä v. 1990

Ehtoosade eli kevätsade

Mitä? Miksi? Kuinka? Milloin?

Ilmaisu "ehtoosade", mikä esiintyy kymmenen kertaa kuningas Jaakon Raamatun käännöksessä, on Vanhassa Testamentissa käsite, minkä muinaisajan Palestiinan heprealaiset hyvin tunsivat. Mooses, Job, Salomo, Jeremia, Daniel, ja kolme pikkuprofeettaa kertoo ehtoosateesta, kun taas Uudessa Testamentissa vain Jaakob puhuu ehtoosateesta Herran tulemisen yhteydessä. Jaak. 5:7. Tämä lausunto tulee tärkeämmäksi näinä viimeisinä päivinä, koska karismaattinen liike ja monet "hengelliset herätykset" kristillisissä piireissä todistavat, että olemme lähestymässä Kristuksen tulon aikaa.

Saadaksemme selvemmän näkemyksen tästä aiheesta yritämme vastata neljään peruskysymykseen:

1. Mitä ehtoosade on?
2. Mikä on sen tarkoitus?
3. Kuinka se voidaan saada?
4. Milloin se tulee?

MITÄ ON EHTOOSADE?

Maanviljelysvuosi Palestiinassa sisältää luonnollisen käsitteen aamu ja

ehtoosateesta eli syys- ja kevätsateesta. Aamusade, joka sataa kylvöaikaan syksyllä, pehmittää ja muokkaa maaperän, joka on kuivunut kovaksi pitkien, kuumien kesän kuukausien aikana. Ilman sitä palestiinalainen maanviljelijä ei pystyisi kyntämään peltojaan ja kylvämään siementä. Ilman maaperän muokkausta ei ole kasvua eikä luonnollisesti elonkorjuutakaan. Varsinainen kasvukausi on talvikuukausien aikana, jolloin runsaat sateet vaikuttavat täyden jyvän kasvamiseksi tähkään. Sitten juuri ennen elonkorjuuta sataa ehtoosade kypsyttäen viljan. Näin ympyrä on täydellinen. Tämä luonnollinen tapahtuma Palestiinassa on vertauskuva kristillisen seurakunnan hengellisestä kehityksestä.

”Historiallisesti hengellinen varhais- (aamu-) sade alkoi 50 päivää pääsiäissapatin jälkeen vuonna 31, kun 120 Kristuksen määräyksen mukaan jäi Jerusalemiin valmistaan sydäntään, mikä on välttämätöntä luvatus Hengen vuodatuksen saamiseksi.” — DeWitt S. Osgood, *Preparing for the Latter Rain*, p. 12.

Tämä asia synnyttää useita kysymyksiä, sellaisia kuin: Miksi kaikki Kristuksen opetuslapset eivät saaneet tätä kokemusta ja mikä pidatti toisia sitä saamasta? Profeetta Jeremia kuvailee sitä tilannetta sanoessaan, "Elonaika on ohi, kesä on mennyt, ja me emme ole pelastetut." Jer. 8:20. Elonkorjuusateen lankeaminen, joka päättää kuusituhatta vuotta vanhan evankelisen ristiretken, minkä Jumala pani alulle Eedenissä, on asia, mitä me nyt odotamme.

Ehtoosade on ehdottoman välttämätön Jumalan työn päättämiseksi maan päällä. Ilman sitä seurakunta ei valmistu kohtaamaan Jumalaa kasvoista kasvoihin. Saatana tietää sen ja juoksee oikean ehtoosateen edelle kaikenlaisten väärennysten kanssa kietoen luopioseurakuntia pauloihinsa. Uhkaavan vaaran tunne näyttää olevan monen evankelistan osana tänään. Kuten jo edellä huomautettiin, on ollut ja on vieläkin liikkeitä kristillisessä maailmassa, jotka väittävät, että jokaisen täytyy tulla kastetuksi "hengessä". Olemme kuulleet Jeesus- kansasta, katolisista ja protestanttisista karismaattisista liikkeistä, ekumeenisesta näkökannasta, jotka Rooman paavi ilmeisesti on siunannut. Kaikkialla kilpailevat ryhmät ja "hengellä täytyneitten ihmisten" lahkot yrittävät saada korkeamman kokemuksen "hengessä". He tapaavat toisiaan ravintoloissa ja vuokrahuoneissa, vaihtavat kokemuksia, todistuksia parantumisista, ja käytännössä puhuvat kielillä. Muutamat isommat

järjestäytyneet ryhmät, kuten "Full Gos pel Businessmen's Fellowship International" ja "Christian Growth Ministries" eivät ole keskenään sopusoinnussa eikä heillä ole ollut menestystä ponnistelujensa saman aikaistamisessa. Sellaisten liikkeiden metafysiset (olemassaolon) näkökannat, jotka nojautuvat raskaasti sensaatioihin ja kokemuksiin, vetävät puoleensa miljoonia ihmisiä kaikkialla maailmassa. Yksi hienoimpia sielunvihollisen hyökkäyksiä on jäljitellä Jumalan varmaa ja pyhää voimaa, mikä on luvattu ehtoosateessa.

Profeetta Sakarja, puhuessaan Jumalan työn päättämisestä maan päällä, selittää: "Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo sotajoukkojen Herra." Sak. 4:6. Tämä taivaallista alkuperää oleva voima ilmestyy täyteydessään näinä viimeisinä päivinä, ja se päättää lopputyön. Se kypsyttää elon.

Jumalan Hengen voima näkyy Hänen nöyrässä kuuliaisessa kansassaan. Eivät kaikki, jotka väittävät olevansa opetuslapsia, saa tätä voimaa ja taivaallisen hyväksymisen sinettiä. Kukaan ei voi olla osallisena "virvoituksesta", ellei onnistu saamaan voittoa jokaisesta helmasynnistä, ylpeydestä, itsekkyydestä, maailman rakkaudesta, ja jokaisesta väärästä sanasta ja teosta. Siten syntisen maailman keskellä ehtoosateen vastaanottaminen on Jumalan korkein kunnianosoitus, joka on luvattu Hänen uskollisille seuraajilleen tehdäkseen heidät soveliaiksi seisomaan Herran päivänä ja elämään Hänen läsnäolossaan.

MIKÄ ON SEN TARKOITUS?

Me olemme jo osittain vastanneet tähän kysymykseen, mutta haluamme keskittyä hiukan lähemmin ehtoosateen perusteisiin. Jumalan Pyhä Henki, jumaluuden kolmas persoona, toimii välittäjänä siitä hetkestä, kun pelastussuunnitelma on alkanut vaikuttaa, Hän sinetöi ja suojelee sieluja, jotka ovat uskollisia Herralle. Tämän ajatuksen Paavali ilmaisi Ef. 1:13 ja 4:30: "Hänessä on teihinkin, sitten kuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti." "Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka." Pyhä Henki ei ole yksinomaan persoona, joka pitää meitä turvassa Jumalan kämmenellä; Hän asettaa myös viimeisen silauksen kristityn luonteeseen.

Voitettuaan Jumalan valitsemien ihmisten sydämet hän työskentelee

heidän kauttaan armon sanoman julistustyön päättämiseksi maailmassa. Tätä viimeistä varoitusta, joka erottaa uskolliset jumalattomista, voivat viedä vain ne, jotka eivät mieleltään ja teoiltaan ole millään lailla yhdistyneet tuhoutuvan maailman kanssa. Heidän harras kutsunsa on: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa." Ilm. 18:4.

JUMALA TULEE NÄYTTÄMÄÄN, ETTÄ VÄÄRÄT HERÄTYKSET JA NIIN KUTSUTUT HENGEN VUODATUKSET OVAT PETOSTA

Edelleen, Johannes, Ilmestyskirjan kirjoittaja lausui innoitettuna Ilm. 22:17, että Henki sekä morsian (Jumalan seurakunta) yhdessä jatkavat kutsua tulemaan ja ottamaan elämän vettä lahjaksi. Ehtoosade on viimeinen Pyhän Hengen voiman ja valmistautuneen seurakunnan yhdistäjä. Siitä on seurauksena voimakas huuto, joka julistaa Babylonin syntejä ja erottaa kansaa sen riveistä kohtaamaan Herraansa ja Tekijänsä.

Ehtoosateessa Jumala tahtoo näyttää, että monet väärät herätykset ja niin kutsutut Hengen vuodatukset ovat petosta. Silloin tulee ilmeiseksi jokaiselle vilpittömälle totuuden etsijälle, mikä on väärää ja mikä totta suoritetuissa ihmeissä ja ihmeteoissa.

Viimeisen varoitussanoman antamisen lisäksi ehtoosateen tarkoitus on erikoisesti antaa Jumalan kansalle sen voiman, mitä he tarvitsevat siinä suuressa ahdingossa, mikä nousee heitä vastaan ulkopuolelta, uskonnollisten antikristillisten voimien jumalattoman liittoutumisen taholta, mitä on kuvattu Ilmestyskirjan 13:ssa ja 16:ssa luvuissa. Tämän kolmannen enkelin voimakkaan huudon valtavan kokemuksen kautta (Katso Ilm. 18:2) Jumalan kansa tulee soveliaaksi kestäämään Jaakobin ahdistuksen koetuksessa. (Jer. 30:7.) Se on perinpohjaisinta sieluntutkistelua, mitä kristityillä koskaan on ollut ja he kestävät sen kunniakkaasti. Ja lopuksi tämän ehtoosateen kokemuksen kautta he tulevat soveliaiksi muutettaviksi tästä maailmasta toiseen.

Lupausta ehtoosateesta ei tule karkottaa kristityn ymmärryksen takahuoneeseen, vaan sen tulee saada kunniapaikka meidän mielissämme ja innoittaa meitä rukoilemaan luontemme kehityksen täydellistymistä.

KUINKA SE VOIDAAN SAADA?

Tämä kysymys on varmaan tärkein kaikista. Tämä mitä kunniakkain

kokemus menee ohitsemme ellemmme ole valmistautuneet saamaan tätä viimeistä siunausta taivaalta. Tässä valmistautumisessa on eri osia.

Kaikkein ensiksi meidän tulee haluta Pyhää Henkeä yhtä paljon kuin Hän haluaa meitä. Sen täytyy olla molemminpuolista suhdetta. Se on ainoa tie, jolla kristitty voi saada kaikki ne edut ja siunaukset, jotka Herra on luvannut "aamusateessa", mikä on tämänhetkistä Hengen työskentelyä päivittäisessä elämässämme. Se on erittäin tärkeätä. Yksinkertaisesti me emme voi vain odottaa sitä aikaa, jolloin ehtoosade lankeaa, avataksemme sydämemme hyötyäksemme sen saamisesta. Silloin se on liian myöhäistä, ja ne, jotka ovat hidastelleet sydämensä valmistamisessa, huomaavat tehneensä hirvittävän erehdyksen. Avainsana tulevalle ajalle valmistautumisessa on **NYT**. Nyt meidän on tunnustettava ja omistettava itsellemme jokainen valon ja totuuden säde; meidän on innokkaasti koottava yhteen ymmärryksen palaset ja oltava kiitollisia äärettömästä Jumalan armosta, joka vielä on jokaisen saatavissa. Sellainen asenne on johdonmukainen tulos uudestisyntymisestä, ja ilman tätä uudestisyntymää ei kukaan voi saada ehtoosadetta.

EHTOOSADE TULEE VAIN NIIDEN YLLE, JOTKA OVAT PUHTAITA

Jokainen, joka ennen kaikkea toivoo saavansa tämän erikoisen siunauksen Jumalalta, pyrkii ymmärtämään meidän aikamme nykyisen totuuden ja kaikki siihen kuuluvat totuudet. Sitten hän järjestää elämänsä niin, että hän voi vastaanottaa nämä totuudet. Synti pannaan pois ja sielu puhdistuu. Älkäämme unohtako, että ehtoosade tulee vain niiden ylle, jotka ovat puhtaita, jotka ovat tehneet kaikkensa tullakseen sopusointuun taivaan kanssa. Ei kuitenkaan riitä, että meillä on kaikki todistelut ja tosiasiat sormenpäissämme. Tämän tiedon täytyy yhtyä elävään uskoon ja henkilökohtaiseen hurskauteen. Itsekkään sydämen täytyy tyhjentyä kaikesta itsekkyydestä, ja kristityn täytyy varmistua siitä, että kaikki synnit on tunnustettu ja hylätty, niin että nämä synnit voidaan pyyhkiä pois taivaallisen pyhäkön luetteloista.

Raamattu puhuu paljon uskosta. Uskon kautta Jeesus suoritti ihmetekonsa ja paransi maan päällä ollessaan. Vanhurskas on elävä uskosta (Hab. 2:4; Room. 1: 17). Tämä tulee Jumalan jäännöskansan kaiken käsittäväksi kokemukseksi viimeisinä päivinä. Meidän on nyt harjoitettava uskoa. Pyhän Hengen täyteyttä ei voida suoda kenellekään,

joka on uskossaan heikko ja horjuva. Kaikki ne, jotka uskoivat, täyttyivät Pyhällä Hengellä helluntaina. Jotka eivät uskoneet, ne jätettiin ilman.

"Kolmannen enkelin sanoma paisuu voimakkaaksi huudoksi, ja sinä et saa tuntea vapautta laiminlyödäksesi nykyiset velvollisuudet etkä myöskään pitää yllä sitä ajatusta, että jonain tulevana aikana sinä vastaanotat suuren siunauksen, kun ihmeellinen herätys tapahtuu ilman mitään ponnisteluja sinun taholtasi. Sinun on tänään jätettävä itsesi Jumalalle, että Hän tekisi sinusta kunnian astian astumaan Hänen palvelukseensa. Tänään sinun on annettava itsesi Jumalalle, että tyhjentyisit itsestäsi, tyhjentyisit kateudesta, mustasukkaisuudesta, pahasta epäluulosta, epäsovusta, kaikesta mikä häpäisee Jumalaa. Tänään sinun on puhdistettava astiasi, jotta se olisi valmis saamaan taivaan kasteen, valmis ehtoosateen kuuroille; sillä ehtoosade tulee, ja Jumalan siunaus täyttää jokaisen sielun, joka on puhdistunut kaikesta saastaisuudesta. Meidän työemme on tänään luovuttaa sielumme Kristukselle, että olisimme soveliaita Jumalan läsnäolon virvoituksen aikana - soveliaita kastettaviksi Pyhällä Hengellä." Ellen G. White, Review and Herald, 22. maalisk. 1892. (Evangelism, pp. 701.) Amen.

M. P. Ringelberg

Jukaistu aikaisemmin TieTerveysten lehdesstä V.1976.

Ajattele hyvää, kaikista ihmisistä

Kun kuuntelemme veljeämme paneteltavan, me osallistumme hänen saattamiseensa häväistyksen alaiseksi. Kysymykseen »Herra, kuka saa vierailta sinun majassasi, kuka asua sinun pyhällä vuorellasi?» psalmista vastaa: »Se joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämessänsä totuutta; joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaa eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi» (Ps. 15:1-3).

Mikä juurujen paljous vältettäisiinkään, jos jokainen muistaisi, että toisten virheiden paljastajat tulevat yhtä avoimesti levittämään hänenkin virheitään suotuisan tilaisuuden ilmaantuessa. Meidän tulee pyrkiä ajattelemaan hyvää kaikista ihmisistä, varsinkin veljistämme, kunnes meidän on pakko ajatella toisin. Meidän ei tule olla kärkkäitä uskomaan pahoja juoruja. Ne johtuvat usein kateudesta tai väärinkäsityksestä, liioittelusta tai siitä, että on kerrottu vain osa tosiasioista. Kun kateus ja epäluulot ovat saaneet jalansijaa ne

leviävät laajalle kuten ohdakkeenhahtuvat. Jos veli astuu harha-askeleen, on aika osoittaa häntä kohtaan todellista myötätuntoa. Mene hänen luokseen ystävällisesti, rukoile hänen kanssaan ja hänen puolestaan. Muista sitä rajatonta hintaa, jonka Kristus on maksanut hänestä. Sillä tavalla sinä voit pelastaa sielun kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

Katse, sana tai vain äänensävy saattaa terävän nuolen tavoin tunkeutua jonkun sydämeen aiheuttaen parantumattoman haavan. Siten saatetaan syöstä epäilyksiä ja häväistyksiä sellaisen henkilön päälle, jonka välityksellä Jumala tekee hyvää työtä, niin että hänen vaikutuksensa ja hyödyllisyytensä tehdään tyhjäksi. Joittenkin eläinlajien keskuudessa vallitsee sellainen tapa, että jos joku niistä haavoittuu tai kaatuu, niin toiset heti hyökkäävät sen kimppuun ja repivät sen kappaleiksi. Tätä samaa julmaa mielenlaatua hellitään myös niiden keskuudessa, jotka sanovat olevansa kristittyjä. He ilmaisevat ulkokultaista intoa kivittää toisia, jotka ovat vähemmän syyllisiä kuin he itse. Jotkut viittaavat toisten virheisiin ja epäonnistumisiin kääntääkseen huomion pois itsestään tai hankkiakseen itselleen ansioita suuresta palavuudestaan Jumalan ja seurakunnan puolesta.

Ta. I, 16, 17

Kesäjuhlat Ruotsissa

